

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9077/2025
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Данка Живановић, адвокат из ..., против туженог Компанија Дунав Осигурање а.д.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3487/23 од 27.11.2024. године, у седници одржаној 24.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3487/23 од 27.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3487/23 од 27.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 3178/21 од 14.03.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати 740,00 динара, на име трошкова прибављања дневног извештаја полиције, са законском затезном каматом од 11.08.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претпљених душевних болова због наружености исплати 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претпљених душевних болова због умањења животне активности исплати 185.000,00 динара, због претпљеног страха 190.000,00 динара, због претпљених физичких болова 240.000,00 динара, због душевних болова због наружености износ преко досуђених 20.000,00 динара до тражених 210.000,00 динара, односно за износ од 190.000,00 динара, што укупно износи 805.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова

парничног поступка исплати 237.848,05 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3487/23 од 27.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена у делу става трећег изреке којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претпљеног страха исплати 85.000,00 динара, због претпљених физичких болова 114.000,00 динара и због душевних болова због наружености 150.000,00 динара, што укупно износи 349.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става трећег изреке, тако што је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати још 456.000,00 динара и то на име накнаде претпљених душевних болова због умањења животне активности 185.000,00 динара, због претпљеног страха 105.000,00 динара, због претпљених физичких болова 126.000,00 динара, због душевних болова због наружености 40.000,00 динара, што укупно износи 805.000,00 динара, са законском затезном каматом од 14.03.2023. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковма парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 402.718,48 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу трећем изреке побијане пресуде, тужилја је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажна одлука о трошковима парничног поступка донета је применом чл. 153, 154, 163. и 165. ЗПП, након оцене другостепеног суда да тужиљи припада право на накнаду сразмерног дела трошкова парничног поступка, одмереног применом одредби Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Закона о судским таксама, према висини новчаног износа са којим је успела у спору, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате сходно члану 277. Закона о облигационим односима.

Ревизијом тужиље се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава висина накнаде која јој је призната правноснажним решењем о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима парничног поступка као споредног потраживања, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаном другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**